

HÍREINK

A február 1-2-i, nyíregyházi **Álompár Esküvői Kiállításon** – jegyes-beszélgetésekre kész fiatal papjai révén – egyházunk is képviselteti magát.

Február 2-án, **Gyertyaszentelő Boldogasszony** (a **Találkozás**) ünnepén a Szent Liturgia után gyertyát szentelünk.

Február 8-án, szombaton két csapatunk vesz részt az **esperes-kerületi hittanversenyen**. Ugyanezen a napon lesz a **Görögkatolikus Farsangi Bál**, erre mintegy harmincan készülünk Kertvárosból.

Február 9-én, vasárnap – a Betegek Világnapja kapcsán – idős és beteg testvéreinknek kiszolgáltatjuk a **betegek szentségét**. Ezt a szentséget a betegek, illetve – ha gyengélkednek – a 60 éven felüliek koruk miatt is kérhetik. Segítsük az érintettek eljutását a templomba.

Február 16-án – a Házasság Hete gondolatköréhez **csatlakozva - megáldjuk** templomunkban a **házaspárokat**, akik egyúttal megújíthatják házassági fogadalmukat.

A **Jókeddvű Keddek** beszélgetős találkozója a házszentelések miatt január hónapban elmaradt. Februártól újra megtartjuk az összejöveleket, de csütörtöki napon. Az e havi találkozónk február 20-án lesz, immár **Csütörtököt Mondunk** címmel.

Közvetlenül a nagyböjt kezdete előtt, február 23-án, vasárnap tarjuk **egyházközségi farsangunkat**. A liturgia után kezdődő program meglepetésműsora után szerény ebédre várjuk a résztvevőket, majd **társasjáték-délutánt** tartunk. Jó szívvel várunk mindenkit, a kedvenc társasjátékokat is!

Február 24-én kezdődik a **Szent Nagyböjt**, amelynek idején minden szerdán és pénteken 17.30-kor Előszenteltek Liturgiáját végzünk. Idén az Előszenteltek Liturgiája pénteki alkalmain vendég paptestvérek osztják meg velünk gondolataikat, e beszéd-sorozat lesz a **nagyböjti lelkigyakorlatunk**.

* * * * *

Újra rendszeres a **vasárnapi gyónási lehetőség** templomunkban. Minden hónap első vasárnapján **Dr. Soltész János**, harmadik vasárnap **Kovács Róbert atya** gyóntat. Parókusunk – előzetes egyeztetést követően – bármikor örömmel áll rendelkezésre gyónásra, lelki beszélgetésre egyaránt.

Kórházlelkészeink elérhetősége. Szent István utcai épületek: **Szabó Antal** (06-30/517-67-58) és **Virág László** (06-30426-84-19); Sóstói úti kórházrész: **Dr. Mosolygó Marcell** (06-30/955-94-86).

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK 2020) előkészületének jegyében érdekes és értékes **előadás-sorozat** kezdődött a rókahegyi templomban. (Nyíregyháza-Sóstóhegy, Nyírség u. 39.) Az e havi alkalom február 4-én 17 órakor lesz, előadó **Gánicz Endre**, főiskolánk biblikus tanára.

A KERTVÁROSI GÖRÖGKATOLIKUS
PARÓKIA ÉRTESETŐJE

LEGYEZŐ

2020. FEBRUÁR

FARSANGI HUMOR

avagy

ne vessünk kicsit magunkon, az mindig segít

Két jóbarát kártyázik az idősök otthonában, mint minden nap már vagy harminc éve. Együknek állandó problémája van a kártyalapok megjegyzésével, így mindig a felesége segít neki. Egyik nap azonban teljesen önállóan játszik, minden lapra emlékszik. Megkérdezi a barátja:

- Öregem, ezt meg hogy csináltad?
- A feleségem beíratott egy memóriafejlesztő iskolába, azóta semmi gondom a memóriámmal.
- És mi a neve ennek az iskolának?
- Ööö... hogy is hívják azt a virágot, ami szúrós és vörös színű?
- Rózsa.
- Hé, Rózsa, mi a neve annak a memóriafejlesztő iskolának?

Hirdetések:

- Hentes lánckesztyű eladó. Egyik 5 ujjas, a párja 3 ujjas.
- Három szobás családi ház utcára néző nagymamával eladó.

- Állj meg a benzinkútnál, mert tankolni kell.
- Ennél?
- Mondom: tankolni!

- Piroska! Vigyázz, mert itt ólalkodik a farkas!
- Jaj! Megtennéd, hogy elűzöd?
- Persze. Pűrűskű! Vűgyűzz, műrt ütt ülülküdük ű fürkűs!

Mese: A farkas rendkívül szerette a betűket. Fel is falt a nagy I-t meg a piros K-t.

* * * * *

Nyíregyháza-Kertvárosi Görögkatolikus Parókia, Nyíregyháza, Legyező u. 3.

Honlap: www.kertvarosigorogok.hu; Tel. 06-30/415-50-92; E-mail: obbagy@upcmail.hu

Felelős kiadó: Obbágy László parókus

Betegek Világnapja (február 11.)

„DOLEO, ERGO SUM” – „SZENVEDEK, TEHÁT VAGYOK” (Illyés Gyula)

1. A szenvedés botránya

Egy idős, sokat szenvedett pap tanácsolta egyszer: „Aki szent akar lenni, addig legyen, amíg egészséges, mert utána már nem megy. A keresztből nem lehet hintaszéket ácsolni.” A testi szenvedés nagyon sokszor rendkívüli fizikai fájdalmat jelent, amelyet a szép, de üres szavak vigasza nem könnyít, hanem bagatellizál; ez pedig bűn a szenvedő emberrel szemben. Szennedni igenis nagyon nehéz, s hogy szenvednünk kell, botrány, amelyre Jób lázadásával, szenvedélyes miértek sorával reagál az ember. Jób története többek között megérteti velünk: attól, hogy az Isten tenyerén élünk, akár mindenünket elveszíthetjük. Siker, gazdagság vagy egészség nem természetes velejárója ennek a tényeknek. A gondviselő Isten nem óv üvegburában; életünket relatív védtelenségben éljük.

2. Vélekedések a szenvedésről

a/ Jób barátai úgy gondolták, Jób csakis azért szenvedhet, mert vétkezett, és bűnei miatt sújtja Isten a betegséggel. Keresztény berkekben sem ritka ez a vélekedés: a szenvedés Isten büntetése.

Bűn és szenvedés összefüggése nyilvánvaló, hiszen Isten eredeti teremtő terve nem foglalta magában sem az erkölcsi, sem a fizikai rosszat. A szenvedés valóban a bűnbeesés következménye, de nem Isten bosszúálló büntetése. Már Jób könyve elutasítja a három látogató szavaiban megnyilvánuló primitív és antropomorf istenképet, amely szerint Isten „köteles” úgy viselkedni, ahogyan mi gondolkodunk róla; eszerint egészség és gazdagság Isten áldása, az istenfélő embernek járó jutalom, szegénység és szenvedés pedig Isten büntetése, a bűnösnek járó csapás volna. Isten ebben a szemléletben egy uralomra vágyó, mohó zsarnok. Jób éppen ezzel a gondolkodással száll szembe, és lázadása éppen az Úr igazi arcának keresése; s Isten őt igazolja.

b/ Sokan vélekednek úgy, hogy a szenvedés Isten pedagógiájához tartozik; a szenvedéssel nevel az Isten.

Bizonyos értelemben tiszteletre méltó gondolkodás ez. Többnyire olyanok vélekedése, akik maguk is súlyosabb betegségen vagy lelki megpróbáltatáson mentek keresztül, és szenvedésüket „tisztító kemenceként” élték meg; a szenvedés letörte nagyravágyásukat, alázatosabbá, lényeglátóbbá tette őket, közelebb kerültek általa Istenhez.

Ha nagy költőinkre figyelünk, sokuk életében és költészetében fölfedezhetjük ezt a mindnyájunkat segítő tapasztalatot. Babits Mihály, „mint rossz gégéjéből telik”, Jónásként imádkozik, a gégemetszés előtti szorongásában pedig Szent Balázshoz esedezik. Tóth Árpád hangja élete végére nyugszik meg; amikor a szenvedést „Isten áldott oltó-késének” nevezi, már Istenben megtisztult, derűs, végső megoldást talált lélekről tesz tanúságot. Ady Endre „az Úr beteg, rossz gyermekeként” az „Éli, Éli, lamma szabaktáni” lázadó, de krisztusi könyörgésével néz szembe a halálos kórral. A lágerek poklát szenvedő Radnóti Miklós szerint az embert (aki „didergő

földi testben kuporgó égi lélek”) „égre emeli a bánat”. Zelk Zoltán letagadhatatlan halálfélelmével együtt is a betegségben „jámi tanul Isten oldalán”. Rónay György szerint a szenvedésben „egyre sötétebb az alagút, de egyre fényesebbek a lámpák.” Illyés Gyula „csontváza keresztjére fölfeszítve” szenvedését és jövő sorsát egyaránt a Golgota keresztjén függőéhez hasonlítja. Pilinszky János szerint „a szenvedés nem kisebb mestere a léleknek, mint a legtisztább felismerések nyújtotta elragadtatás.”

c/ Bármily sokan vannak azonban, akik szenvedésükben nevelődnek, közelebb kerülnek Istenhez, nem lennének realisak, ha nem vennék észre, hogy a szenvedés sokakat el is távolít Istentől. Mindnyájan rendelkezünk ilyen tapasztalattal is.

Aki beszélgetett már balesetet szenvedett vagy hirtelen betegségben lebénuult, addig tevékeny s egyik pillanatról a másikra más életállapotba került emberekkel, aki látta már könnyes szemű szülők elkeseredett küzdelmét gyermekük betegségével szemben, aki járta már végig elfekvők elhanyagolt, emberhez méltatlan körtermeit, az nem botránkozik ezen.

Le kell szögeznünk: A szenvedés elkerülhetetlen ténye a keresztény ember számára is érthetetlen, megmagyarázhatatlan, lázító valóság. Nevelhet vele az Isten, de kizáró miérteinkre ez önmagában nem ad magyarázatot.

Lépünk-e, léphetünk-e tovább?

3. A szenvedés titka

Az ember életében a szenvedésnek mind az oka, mind a célja a „tükör által, homályosan” horizontjában marad. Vagyis: megérteni, megmagyarázni nem tudjuk, hitünkben azonban megsejthetjük az értelmét.

A szenvedés botrányának problémáját Isten nem szavakkal és magyarázattal oldja meg, hanem a kereszt botrányával: azzal, hogy a maga nemcsak szellemi, de abszolút szellemi létével részt vesz benne. Egész egyszerűen: az emberi szenvedés problémájára Isten úgy válaszol, hogy osztozik benne. Ennél a csöndes és szűkszavú megfogalmazásnál többet nem tudunk mondani.

Jézus Krisztusban Isten magára vette az emberi lét egzisztenciális szegénységét és minden szenvedését. „Ő, aki az Isten képére teremtett ember isteni Mintája, magára vállalta az összes szenvedést és az összes gyötrelmet, amit csak az ember bűnbeesése óta ismer, ... hogy mindenhová beléptesse Istent, ahol az ember szenved, egészen a halál szakadékáig, elkísérve végveszélyének mélyéig, hogy onnan fel-emelve feltámassza, felvigye a mennybe és az Atya jobbjára ültesse”.

A megváltásnak ezt az útját magyarázhatjuk, de megmagyarázni nem vagyunk képesek. Mi, emberek, egy olyan mindenségben élünk, szenvedünk és hullunk el, aminek titkát egyedül az értünk és velünk szenvedő Isten törheti fel számunkra. A kereszt titkának megértése a kétezer éves hagyományban és lelki tapasztalatban egyre szélesedik és mélyül; személyes szenvedéseink, miérteink, lázongásaink és megnyugvásaink révén egyéni életünkben is remélhetőleg egyre inkább szívünkbe rögzül. A kereszt titkát azonban ez a mélyülő megértés is csak töredékesen foghatja fel.